

Guvernul României

ORDONANȚĂ privind executarea creanțelor bugetare

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și al art. 1 lit. b) din Legea nr. 130/1995 privind - abilitarea Guvernului de a emite ordonante, Guvernul României emite următoarea ordonanță :

TITLUL I

Încasarea și urmărirea creanțelor bugetare

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Creanțele constând în impozite, taxe, contribuții, amenzi și alte sume ce reprezintă venituri publice, potrivit Legii privind finanțele publice, sunt creanțe bugetare ce se execută potrivit dispozițiilor prezentei ordonante.

Art. 2. — Creanțele bugetare se realizează prin încasare efectivă, prin executare silită, când este cazul, precum și prin alte modalități prevăzute în prezenta ordonanță.

Art. 3. — Încasarea și urmărirea creanțelor bugetare prevăzute la art. 1, care sunt administrate de Ministerul Finanțelor, se - asigură de către acesta și de către unitățile sale teritoriale, respectiv: direcțiile generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene și a municipiului București și Direcția generală a vămilor, pentru creanțele stabilite în vamă, prin - unitățile lor subordonate. Realizarea creanțelor bugetare prin modalitățile prevăzute la art. 2 poate fi făcută și de către alte organe, potrivit legii.

CAPITOLUL II Titlul de creanță

Art. 4. — Titlul de creanță este actul prin care, potrivit legii, se constată și se individualizează obligația de plată privind creanțele bugetare prevăzute la art. 1, întocmit de organele de specialitate sau de persoanele împuternicite potrivit legii, astfel:

- a) pentru obligațiile bugetare provenite din impozite și taxe, care se determină de către organele de specialitate pe baza declarațiilor de impunere, titlul de creanță îl constituie procesul-verbal de impunere sau, după caz, actul declarativ al contribuabilului;
- b) în cazul obligațiilor bugetare care se stabilesc, potrivit legii, de către plătitor, titlul de creanță îl reprezintă documentul de evidență întocmit de acesta. Pe baza acestor evidente, plătitorul întocmește deconturile sau declarațiile fiscale, după caz, care se depun la organul de specialitate, potrivit legii;
- c) pentru diferențele constatate între obligațiile de plată determinate de plătitor și cele legal datorate, inclusiv majorările de întârziere pentru neplata la termen a impozitelor, a taxelor și a altor venituri, stabilite cu ocazia verificărilor ulterioare efectuate de organele abilitate de lege în acest scop, titlul de creanță este documentul care cuprinde rezultatele verificării sau constatării;
- d) pentru obligațiile de plată în vamă, titlul de creanță îl constituie declarația vamală;
- e) pentru obligațiile bugetare care se percep prin plată directă, reprezentând taxe pentru prestarea unor servicii sau taxe de timbru, titlul de creanță îl reprezintă documentul de plată sau actul pe care s-au anulat, conform legii, timbrele mobile fiscale;
- f) pentru obligațiile de plată datorate, potrivit legii, din alte prestări de servicii decât cele prevăzute la lit. e) rezultate din contracte, titlul de creanță îl constituie actul încheiat între părți;
- g) pentru obligațiile privind plata amenzilor, titlul de creanță este procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a amenzi, întocmit de organul prevăzut de lege;
- h) în cazul amenzilor, al cheltuielilor judiciare și al altor creanțe bugetare stabilite, potrivit legii, de procuror sau de instanța judecătorească, titlul de creanță este, după caz, ordonanța procurorului, încheierea sau dispozițivul hotărârii instanței judecătorești, ori un extras, certificat, întocmit în baza acestor acte;
- i) pentru obligații bugetare provenind din majorări, titlul de creanță îl constituie actul prin care se constată și se individualizează suma de plată;
- j) în cazul în care asupra unei obligații de plată privind creanțele bugetare, dintre cele prevăzute la art. 1, s-a pronunțat o instanță judecătorească, suma datorată este cea stabilită prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, iar în cazul unei contestații sau cereri de revizuire adresate organului competent potrivit legii, suma datorată este cea prevăzută în decizia emisă de acesta;
- k) alte documente emise de organele competente, prin care se constată și se individualizează creanțe bugetare.

CAPITOLUL III Plata obligațiilor bugetare

Art. 5. — Plătitor al obligației bugetare este debitorul sau o altă persoană care, în numele debitorului său, potrivit legii, are obligația de a plăti, de a reține și de a vărsa, după caz, impozite, taxe, contribuții, amenzi și alte venituri bugetare.

Art. 6. — Plata obligațiilor bugetare se face în numerar, prin virament sau prin anulare de timbre mobile, la termenele stabilite prin dispozițiile legale în vigoare.

Art. 7. — Pentru încasarea unor creanțe bugetare, unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor pot utiliza personal angajat prin convenții civile, plătit pe bază de tarife stabilite de Ministerul Finanțelor, aplicate la încasările realizate.

Art. 8. — Plata obligatiilor bugetare se face distinct, pentru fiecare sumă datorată în parte, în contul bugetar corespunzător, în ordinea vechimii acestora, astfel:

- a) restantele din anii precedenti, o dată cu majorările de întârziere aferente, datorate potrivit legii;
- b) restantele anului curent, o dată cu majorările de întârziere aferente, datorate potrivit legii;
- c) sumele datorate la termenele legale de plată;
- d) sumele cu termene scadente viitoare.

Restituirea sau rambursarea sumelor, în cazurile prevăzute de lege, se face din contul bugetar corespunzător.

Art. 9. — Obligatiile bugetare sunt scadente la termenele prevăzute de reglementările legale.

În cazul în care termenul de plată a obligatiei bugetare expiră într-o zi nelucrătoare, plata se consideră în termen, dacă este efectuată în ziua lucrătoare imediat următoare.

Pentru obligatiile bugetare care nu au prevăzute termene de plată prin actele normative care le-au reglementat, Ministerul Finantelor este abilitat să stabilească aceste termene.

Art. 10. — Obligatiile bugetare stabilite de organele competente, prin documente de verificare sau de constatare, se plătesc în termen de cel mult 15 zile de la data semnării sau a comunicării documentului de verificare sau de constatare, care constituie și înștiințare de plată.

Contestatiile depuse de plătitori, cu privire la stabilirea obligatiilor bugetare efectuate cu ocazia verificărilor, nu suspendă obligatia acestora la plata sumelor datorate.

Art. 11. — În cazul plăților în numerar, obligatia bugetară se consideră achitată la data înscrisă în documentul de plată eliberat de unitățile de specialitate.

Pentru plătitorii care au cont bancar, data plății este data la care băncile debitează contul plătitorului pe baza instrumentelor de decontare specifice, confirmate prin stampila și semnătura autorizată a acestora.

Art. 12. — În cazul în care obligatia bugetară nu a fost achitată de debitor, la plata sumei datorate este obligat, în condițiile legii:

- a) mostenitorul care a acceptat succesiunea debitorului - decedat;
- b) cel care preia, în tot sau în parte, drepturile și obligatiile persoanei juridice supuse reorganizării.

Prevederile alin. 1 se aplică și persoanelor care își asumă obligatia de plată, printr-un angajament de plată sau printr-un act de garanție încheiat în formă autentică.

CAPITOLUL IV Majorări de întârziere

Art. 13. — Orice obligatie bugetară neachitată la scadență generează plata unor majorări calculate pentru fiecare zi de întârziere, până la data achitării sumei datorate, inclusiv.

În cazul constatării unor diferențe de obligatii bugetare, stabilite de organele competente, calculul majorărilor de întârziere începe cu ziua imediat următoare scadentei obligatiei bugetare la care s-a stabilit diferența, până în ziua plății inclusiv.

Cota majorărilor de întârziere prevăzute la alin. 1 se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Finantelor, corelat cu rata dobânzii de referință a Băncii Naționale a României, la care se pot adăuga cel mult 10 procente.

Art. 14. — Băncile sunt obligate să vireze sumele reprezentând venituri bugetare în aceeași zi în care a debitat contul plătitorului. În caz contrar, majorările de întârziere datorate pentru neplata în termen, prevăzute la art. 13, sunt suportate de către bănci.

Art. 15. — La sumele reprezentând majorări de întârziere stabilite potrivit legii, la amenzile de orice fel, precum și la sumele încasate efectiv prin poprire pe salarii și pensii de la persoane fizice, nu se datorează majorări.

TITLUL II Măsuri asiguratorii

Art. 16. — Pentru creanțele bugetare ce urmează a fi stabilite de către instanțele judecătorești, organele prevăzute la art. 24, o dată cu introducerea acțiunii împotriva debitorului, precum și persoanelor care, potrivit legii, răspund solidar cu acesta, pot cere instanței să dispună, după caz, înființarea popririi asiguratorii asupra veniturilor, a sechestrului asigurator asupra bunurilor mobile, a ipotecii asiguratore asupra bunurilor imobiliare ce aparțin celor chemați în judecată, precum și orice altă măsură de indisponibilizare a veniturilor și bunurilor urmăribile, prevăzută de lege, pentru asigurarea realizării creanțelor bugetare.

Pentru acțiunile prevăzute la alin. 1 nu se datorează depunerea de cautiuni.

Încheierea instanței, prin care s-a admis cererea prevăzută la alin. 1, de îndată ce a devenit executorie, potrivit legii, va fi comunicată organului competent.

Art. 17. — Măsurile de asigurare dispuse de instanțele judecătorești, precum și de alte organe competente, se aduc la îndeplinire de către organele de executare, potrivit dispozițiilor privind executarea silită a creanțelor bugetare, dacă legea nu prevede altfel.

Organul care aplică măsurile asiguratorii încheie un proces-verbal în care se consemnează toate operațiunile efectuate.

În temeiul încheierii instanței sau al dispoziției organului competent, veniturile și bunurile urmăribile vor fi indisponibilizate în măsura necesară asigurării realizării creanței bugetare.

În cazul înscripției ipotecare, un exemplar al procesului-verbal întocmit de organul de executare, precum și o copie certificată de pe încheierea instanței sau de pe dispoziția organului competent se vor transmite organului de executare în a cărui rază teritorială este situat imobilul, care, potrivit legii, are competența de a solicita efectuarea înscripției ipotecare în registrul special de publicitate imobiliară ori în evidentele de carte funciară, după caz.

Actele de dispoziție care ar putea interveni ulterior înscripției ipotecare, prevăzute la alin. 4, sunt nule de drept față de creditorii urmăritori.

Art. 18. — Bunurile sechestrate ca măsură asiguratorie, constând în obiecte din metale rare sau pietre prețioase, titluri de valoare, obiecte de artă și colecții de valoare, precum și în obiecte de muzeu, vor fi ridicate în mod obligatoriu.

Bunurile prevăzute la alin. 1 vor fi depuse de organul de executare, în termen de 48 de ore, la cea mai apropiată unitate a Băncii Naționale a României, ori vor fi date în custodia muzeelor sau a altor unități abilitate, după caz.

Mijloacele de plată străine vor fi sechestrate și ridicate în mod obligatoriu, urmând a fi depuse, spre păstrare, în 48 de ore, la cea mai apropiată unitate bancară abilitată să efectueze operațiuni în valută.

Bunurile prevăzute la alin. 1 și 3 se vor păstra de către unitatea la care au fost depuse, la dispoziția organului care a încuviințat luarea măsurilor asigurătorii, până la soluționarea definitivă a cauzei.

Sumele în lei, ridicate cu ocazia măsurilor de asigurare, se consemnează la unitățile abilitate, pe numele debitorului.

Depunerea bunurilor ori a sumelor prevăzute în prezentul articol se face la dispoziția organului care a încuviințat măsurile de asigurare, căruia i se va preda documentul de depunere, în termen de 3 zile de la data depunerii.

Art. 19. — În cazul în care, prin măsurile asigurătorii dispuse, nu se asigură realizarea integrală a creanței bugetare, iar organul de executare constată existența și a altor venituri sau bunuri ce pot constitui obiectul acestor măsuri, se poate cere instanței judecătorești sau organului care a încuviințat măsurile asigurătorii să hotărască completarea măsurilor dispuse anterior.

Art. 20. — În situația în care, cu prilejul aplicării măsurilor de asigurare, se găsesc bunuri detinute cu încălcarea dispozițiilor legale, vor fi sesizate organele competente, în vederea luării măsurilor corespunzătoare.

Art. 21. — Dacă valoarea bunurilor proprii ale debitorului nu acoperă creanța bugetară, măsurile de asigurare pot fi aplicate și asupra bunurilor comune ce aparțin debitorului și sotului acestuia. La cererea oricărei părți, instanța va hotărî împărțirea bunurilor comune.

Art. 22. — Împotriva actelor de aplicare a măsurilor asigurătorii, cel interesat poate face contestație la instanța judecătorească competentă.

TITLUL III

Executarea silită

CAPITOLUL I

Dispoziții comune

Art. 23. — În cazul în care debitorul nu-și achită obligațiile de plată potrivit dispozițiilor titlului I din prezenta ordonanță, organul de executare îi va transmite o înștiințare de plată, prin care i se notifică acestuia suma de plată datorată. În termen de 15 zile debitorul urmează să-și achite obligațiile restante sau să facă dovada achitării acestora. Înștiințarea de plată este act premergător executării silită. Dacă debitorul nu a efectuat plata în termenul prevăzut în înștiințarea de plată, organul de executare va începe executarea silită prin comunicarea unei somatii, prin care îi va face cunoscut debitorului că, în termen de 15 zile, este obligat să efectueze plata sumelor datorate.

Somatia va cuprinde datele de identificare a debitorului, data emiterii, semnătura și stampila organului de executare și va fi însoțită de o copie certificată de pe titlul executoriu.

Somatia este obligatorie și se va comunica debitorului, după cum urmează:

— prin poștă, la domiciliul sau la sediul debitorului, după caz, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire;

— prin funcționarii organelor de executare, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă privind comunicarea citatiilor și a altor acte de procedură, care se aplică în mod corespunzător, sau prin publicare în cotidiene de largă circulație.

Dovada comunicării somatiei potrivit alin. 4 se va înscrie, de îndată, în evidentele organului de executare și va fi păstrată la dosarul de executare.

Art. 24. — Pentru creanțele bugetare administrate de către Ministerul Finanțelor, precum și de către instituțiile publice, sunt abilitate să aducă la îndeplinire măsurile asigurătorii și să efectueze procedura de executare silită prevăzută de prezenta ordonanță organele de specialitate ale direcțiilor generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene și a municipiului București și unitățile subordonate acestora, unitățile subordonate Direcției generale a vămilor numai pentru creanțele determinate în vamă, precum și direcția de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor, care sunt denumite în continuare organe de executare.

Personalul organelor de executare prevăzute la alin. 1, împuternicit să aplice măsurile de executare silită, îndeplinește o funcție ce implică exercitiul autorității de stat.

Art. 25. — Executarea silită a creanțelor bugetare poate fi pornită numai în temeiul unui titlu executoriu emis de organul competent potrivit legii, ori al unui alt înscris căruia legea îi recunoaște caracterul de titlu executoriu.

Titlul de creanță devine titlu executoriu la data la care creanța bugetară este scadentă prin expirarea termenului de plată prevăzut de lege sau stabilit de organul competent, ori în alt mod prevăzut de lege.

Pentru obligațiile bugetare reprezentând impozite, taxe, contribuții, amenzi, majorări de întârziere și alte sume datorate și neachitate la termenul legal de plată, titlul executoriu îl constituie actul, emis sau aprobat de organul competent, prin care acestea se stabilesc.

În cazul în care suma neachitată la scadența din obligația bugetară a fost stabilită de organele competente ale Ministerului Finanțelor, organul de executare va întocmi, pentru fiecare creanță, câte un act distinct, denumit titlu executoriu, care va conține: antetul organului emitent; numele și prenumele sau denumirea debitorului, domiciliul sau sediul acestuia, precum și orice alte date de identificare; cuantumul și natura sumelor datorate; temeiul legal al puterii executorii a titlului; data întocmirii titlului, stampila și semnătura organului de executare.

Pentru debitorii obligați în mod solidar la plata creanțelor bugetare, se va putea întocmi un singur titlu executoriu.

Art. 26. — Titlurile executorii care privesc creanțe bugetare emise de alte organe decât cele ale Ministerului Finanțelor se transmit, în termen de 15 zile, spre executare silită, potrivit legii, organelor prevăzute la art. 24, în a căror rază teritorială își are sediul sau domiciliul debitorul.

Dacă au fost luate măsuri asigurătorii, cu adresa de comunicare a titlului executoriu se vor trimite, în copie certificată, și procesele-

verbale de aducere la îndeplinire a acestor măsuri.

Art. 27. — Pentru efectuarea procedurii de executare silită este competent organul de executare în a cărui rază teritorială se găsească bunurile urmăribile, coordonarea întregii executări revenind organului în a cărui rază teritorială își are sediul sau domiciliul debitorul. Organul de executare coordonator va sesiza în scris celelalte organe prevăzute la alin. 1, comunicându-le titlul executoriu în copie certificată, situația debitorului, conținutul în care se vor vărsa sumele încasate, precum și orice alte date utile privind identificarea debitorului și a bunurilor ori veniturilor supuse executării silite.

Art. 28. — În cazul debitorilor solidari, debitul se comunică spre executare unui singur organ de executare coordonator al întregii executări silite. Organul de executare coordonator este cel în a cărui rază teritorială își are domiciliul sau sediul debitorul despre care există indicii că deține mai multe venituri sau bunuri urmăribile.

Organul de executare coordonator înscrie în întregime debitul în evidențele sale și ia măsuri de executare silită, comunicând întregul debit fiecărui organ de executare în a cărui rază teritorială domiciliază sau își are sediul ceilalți codebitori, aplicându-se dispozițiile art. 27.

Organele de executare sesizate cărora li s-a comunicat debitul, după înscrierea acestuia într-o evidență nominală, vor lua măsuri de executare silită și vor comunica lunar organului de executare coordonator sumele realizate în conținutul debitorului.

Dacă organul de executare coordonator, care ține evidența întregului debit, constată că acesta a fost lichidat prin actele de executare silită, făcute de el însuși și de celelalte organe sesizate potrivit alin. 3, el este obligat să ceară, în scris, acestora din urmă să înceteze de îndată executarea silită.

Art. 29. — Organele de executare au obligația de a face demersurile necesare pentru identificarea domiciliului sau sediului debitorului, precum și a bunurilor și veniturilor lui urmăribile. În cazul în care titlul executoriu i-a fost transmis spre executare de către un alt organ decât cele ale Ministerului Finanelor, organul de executare îi va confirma primirea, în termen de 30 de zile.

Dacă debitorul nu este găsit la domiciliul sau sediul cunoscut, organul de executare este obligat să solicite organelor de poliție să facă cercetări, precum și să ceară relații de la Oficiul Registrului comerțului sau de la oricare altă persoană fizică sau juridică, ori de la alte organe competente, în scopul stabilirii locului unde se află debitorul și obținerii oricăror date deținute în legătură cu acesta.

Când se constată că domiciliul sau sediul debitorului se află în raza teritorială a altui organ de executare, titlul executoriu împreună cu dosarul executării vor fi trimise acestuia, înștiințând, dacă este cazul, organul de la care s-a primit titlul executoriu.

Art. 30. — Organele de poliție, persoanele juridice și fizice, precum și celelalte organe competente prevăzute la art. 29 alin. 2 sunt obligate să dea de îndată relațiile solicitate de organul de executare, fără perceperea vreunei taxe sau vreunui tarif.

Art. 31. — La cererea organului de executare, băncile sunt obligate să-i furnizeze în scris relațiile solicitate, necesare urmării debitorilor prin poprire, precum și pentru luarea altor măsuri privind realizarea creanțelor bugetare, cu respectarea normelor privind secretul bancar.

Ori de câte ori este necesar, poliția are obligația să dea concursul organelor de executare, la cererea acestora, în îndeplinirea, potrivit legii, a activității de executare silită.

Art. 32. — Executarea silită se poate întinde asupra tuturor bunurilor și veniturilor debitorului, urmăribile potrivit legii.

Art. 33. — Sumele ce reprezintă veniturile bănești ale debitorului, persoană fizică, realizate din activitatea proprie, pensiile de orice fel, precum și ajutoarele sau indemnizațiile cu destinație specială sunt supuse urmării numai în cazurile și în limitele prevăzute de Codul de procedură civilă ori de alte dispoziții legale aplicabile în materie.

Art. 34. — În cazul debitorului, persoană fizică, nu se pot urmări, fiind necesare vieții și muncii debitorului, precum și familiei sale:

- a) bunurile mobile de orice fel, care servesc la continuarea studiilor și la formarea profesională, precum și la exercitarea profesiei sau a altei ocupații cu caracter permanent, inclusiv cele necesare desfășurării activității agricole, cum sunt uneltele, semintele, îngrășămintele, furajele și animalele de producție și de lucru;
- b) bunurile strict necesare uzului personal sau casnic al debitorului și familiei sale, precum și obiectele de cult religios, dacă nu sunt mai multe de același fel;
- c) alimentele necesare debitorului și familiei sale pe timp de două luni, iar dacă debitorul se ocupă exclusiv cu agricultura, alimentele strict necesare până la noua recoltă;
- d) combustibilul necesar debitorului și familiei sale pentru încălzit și pentru prepararea hranei, socotit pentru 3 luni de iarnă;
- e) casa locuită de debitor și de familia sa, împreună cu anexele ei și terenul din jur. Atunci când casa are mai multe locuințe, se exceptează de la urmărirea numai locuința ocupată de debitor și familia sa, precum și terenul și anexele corespunzătoare - acestei locuințe;
- f) obiectele necesare persoanelor handicapate sau destinate îngrijirii persoanelor bolnave.

Dispozițiile alin. 2 lit. e) nu sunt aplicabile în cazurile în care executarea silită se face pentru stingerea creanțelor bugetare rezultate din săvârșirea de infracțiuni.

Bunurile, altele decât cele prevăzute la alin. 1, valorile și sumele de bani aparținând debitorului, persoană fizică, precum și bunurile, sumele de bani și valorile proprietate a debitorului, persoană juridică, pot fi urmărite potrivit legii numai în limita valorii necesare stingerii creanței bugetare.

Art. 35. — În exercitarea atribuțiilor ce revin organelor prevăzute la art. 24, pentru aplicarea procedurii de executare silită, acestea pot:

- a) să intre în orice incintă de afaceri a debitorului, persoană juridică, sau în alte incinte ale acestuia, în scopul identificării bunurilor sau valorilor care pot fi executate silit;
- b) să intre în toate încăperile în care se găsească bunuri sau valori ale debitorului, persoană fizică, precum și să cerceteze toate locurile în care acesta își păstrează bunurile.

Organul de executare poate intra în încăperile ce reprezintă domiciliul sau reședința unei persoane fizice, cu consimțământul acesteia, iar în caz de refuz, organul de executare va cere autorizarea instanței judecătorești competente, aplicându-se dispozițiile Codului de procedură civilă privind ordonanța presedintială;

c) să solicite și să cerceteze orice document sau element material care poate constitui o probă în determinarea bunurilor proprietatea debitorului.

Accesul organului de executare în locuință, în incinta de afaceri sau în orice altă încăpere a debitorului, persoană fizică sau juridică se poate efectua între orele 8,00 — 18,00, în orice zi lucrătoare. Executarea începută va putea continua în aceeași zi sau în zilele următoare. În cazuri temeinic justificate de pericolul înstrăinării unor bunuri, accesul în încăperile debitorului va avea loc și la alte ore decât cele menționate, precum și în zilele nelucrătoare, în baza autorizației prevăzute la alin. 2 din prezentul articol.

Art. 36. — În absența debitorului sau dacă acesta refuză accesul în oricare dintre încăperile prevăzute la art. 35, organul de executare nu poate să pătrundă în acestea decât în prezenta unui reprezentant al poliției și a doi martori majori. Dispozițiile art. 35 alin. 2 sunt aplicabile, după caz.

Art. 37. — Cheltuielile de executare silită a creanțelor bugetare se suportă din bugetul Ministerului Finanțelor.

Sumele recuperate în contul cheltuielilor de executare silită se fac venit la bugetul de stat.

Art. 38. — Cheltuielile de orice fel necesare efectuării executării silită sunt în sarcina debitorului urmărit, dacă legea nu prevede altfel. Pe baza dovezilor privind cheltuielile făcute, suma ce urmează a fi plătită de către debitor se stabilește de către organul de executare prin proces-verbal.

În cazul în care prin titlul executoriu au fost acordate dobânzi, penalități sau alte sume, fără să fi fost stabilit cuantumul acestora, ele vor fi calculate de către organul de executare și consemnate într-un proces-verbal.

Pentru sumele stabilite potrivit alin. 1 și 2, procesul-verbal, semnat de conducătorul organului de executare, constituie titlu executoriu.

În cazul în care prin executarea silită efectuată nu s-au realizat obligațiile stabilite cu orice titlu în sarcina debitorului, organul de executare va întocmi un proces-verbal în care va consemna atât sumele încasate, cât și cele care nu au fost recuperate.

Art. 39. — Dacă legea nu prevede altfel, organul de executare va înceta de îndată orice executare silită, în cazul în care debitorul, o dată cu plata creanței bugetare, achită cheltuielile de executare, majorările de întârziere, dobânzile, precum și orice alte sume stabilite în sarcina sa, potrivit legii.

CAPITOLUL II

Modalități de executare silită

Art. 40. — Organele de executare pot folosi, succesiv sau concomitent, oricare dintre modalitățile de executare silită prevăzute de prezenta ordonanță.

Secțiunea 1

Executarea silită prin poprire

Art. 41. — Sunt supuse executării silită prin poprire, potrivit legii, orice sume urmăribile reprezentând venituri și disponibilități bănești în lei și în valută, datorate cu orice titlu debitorului de către terțe persoane.

Art. 42. — Poprirea asupra veniturilor debitorilor, persoane fizice și persoane juridice, după caz, se înființează de către organul de executare printr-o adresă care va fi trimisă tertului poprit, împreună cu o copie certificată de pe titlul executoriu. Totodată, va fi înștiințat și debitorul despre înființarea popririi.

Poprirea nu este supusă validării.

Poprirea înființată anterior, ca măsură de asigurare, devine executorie prin comunicarea copiei certificate de pe titlul - executoriu, făcută tertului poprit, și prin înștiințarea despre aceasta a debitorului.

Tertul poprit este obligat ca, în termen de 5 zile de la primirea comunicării ce i s-a făcut potrivit alin. 1 și 3, să înștiințeze organul de executare dacă datorează vreo sumă de bani - debitorului.

Poprirea se consideră înființată la data la care tertul poprit, prin înștiințarea trimisă organului de executare, confirmă că datorează sume de bani debitorului, sau la data expirării termenului prevăzut în această înștiințare.

După înființarea popririi, tertul poprit este obligat ca, de îndată, să facă reținerile prevăzute de lege și să verse sumele reținute în contul indicat de organul de executare.

În cazul în care sumele datorate debitorului sunt poprite de mai mulți creditori, tertul poprit va anunța în scris despre aceasta pe creditorii și, dacă aceștia nu se înțeleg asupra împărțirii sumelor reținute, tertul poprit va consemna sumele reținute la unități de specialitate. La cererea oricărui dintre creditorii sau a organului de executare, judecătoria în a cărei rază teritorială își are sediul tertul poprit va proceda la distribuirea sumelor potrivit ordinii de preferință prevăzute de lege.

Art. 43. — Pentru realizarea creanțelor bugetare, debitorii detinători de conturi bancare pot fi urmăriti prin decontare bancară. În acest caz, o dată cu comunicarea somatiei și a titlului executoriu, făcute debitorului potrivit art. 23, o copie certificată de pe acest titlu va fi introdusă în banca unde se află deschis contul debitorului.

Despre această măsură va fi înștiințat și debitorul.

În măsura în care este necesar, pentru achitarea sumei datorate, la data sesizării băncii potrivit alin. 1, sumele în lei și în valută existente în contul debitorului sunt indisponibilizate. Din momentul indisponibilizării și până la achitarea integrală a creanței, banca nu va face nici o plată care ar diminua suma supusă indisponibilizării.

Dacă debitorul face plata în termenul prevăzut în somatie, indisponibilizarea menționată la alin. 3 încetează total sau parțial, corespunzător sumei achitate. În caz contrar, banca este obligată să efectueze de îndată executarea.

În situația în care titlurile executorii nu pot fi onorate în aceleși zile, organele bancare vor urmări executarea acestora din încasările zilnice realizate în contul debitorului.

Dispozițiile art. 42 alin. 7 se aplică în mod - corespunzător.

Art. 44. — Dacă tertul poprit înștiințează organul de executare că nu datorează vreo sumă de bani debitorului urmărit sau nu face rețineri potrivit dispozițiilor art. 42 alin. 6 și art. 43, precum și în cazul în care se invocă alte neregularități în legătură cu drepturile și obligațiile părților privind înființarea popririi, instanța judecătorească în a cărei rază teritorială se află domiciliul sau sediul tertului poprit, la cererea organului de executare ori a altei părți interesate, pe baza probelor administrate, va menține poprirea, stabilind

limitele si celelalte conditii de executare, iar în caz contrar o va desfiinta.

Judecata se face cu precădere.

Instanta poate aplica o amendă civilă de la 50.000 lei la 100.000 lei tertului poprit, în cazul în care acesta nu respectă obligatiile ce-i revin, potrivit legii, privind efectuarea înștiințărilor, reținerilor, precum si pentru neîndeplinirea oricărei alte obligatii ce-i revine în legătură cu poprirea.

Sectiunea a 2-a Executarea silită asupra bunurilor mobile

Art. 45. — Executarea silită a bunurilor mobile se face prin sechestrarea si valorificarea acestora, în temeiul unui titlu executoriu. Sunt supuse executării silitे orice bunuri mobile ale debitorului, cu exceptiile prevăzute de lege.

Înainte de a se trece la valorificarea bunurilor mobile ale - debitorului, acestea trebuie sechestrate. Pentru bunurile mobile, anterior sechestrate prin aplicarea de măsuri asiguratorii, nu se va mai proceda la o nouă sechestrare pe baza titlului executoriu.

Sechestrul nu poate fi extins mai mult decât este necesar pentru acoperirea creantei bugetare.

Art. 46. — Aplicarea sechestrului se face de către organul de executare, care încheie un proces-verbal de sechestrul.

Procesul-verbal de sechestrul va cuprinde: denumirea organului de executare; indicarea locului, a zilei si a orei când s-a făcut sechestrul; numele si prenumele persoanei care aplică sechestrul, numărul legitimatiei si functia acestuia; precizarea titlului executoriu în baza căruia se face executarea silită; actul normativ în baza căruia se face executarea silită; sumele datorate, pentru a căror executare se aplică sechestrul, inclusiv cele reprezentând majorări de întârziere, mentionându-se si cota acestora, precum si actul normativ în baza căruia a fost stabilită obligatia de plată; numele, prenumele si domiciliul debitorului, persoană fizică, ori, în lipsa acestuia, a persoanei majore ce locuieste împreună cu debitorul sau denumirea si sediul debitorului, ale altor persoane majore care au fost de față la aplicarea sechestrului, precum si alte elemente de identificare a acestor persoane; data si numărul de înregistrare a somatiei de plată; descrierea bunurilor mobile sechestrate, pentru identificarea si individualizarea acestora, mentionându-se starea de uzură si eventualele semne particulare ale fiecărui bun, precum si dacă s-au luat măsuri spre neschimbare, cum sunt punerea de sigilii, custodia ori ridicarea de la locul unde se află; eventualele obiectii făcute de persoanele de față la aplicarea sechestrului; valoarea estimativă a fiecărui bun sechestrat si valoarea totală a tuturor bunurilor sechestrate; numele, pre- numele si adresa persoanei în custodia căreia s-au lăsat bunurile, precum si locul de depozitare a acestora; mentiunea făcută de debitor că bunurile cuprinse în procesul-verbal nu au mai fost în prealabil sechestrate de alt organ; semnătura reprezentantului organului de executare care a aplicat sechestrul, a debitorului sau, în lipsa lui, a persoanei majore ce locuieste împreună cu acesta, a altor persoane majore care au asistat la aplicarea sechestrului, precum si, când este cazul, semnătura custodelui.

Art. 47. — Din momentul întocmirii procesului-verbal de sechestrul, potrivit art. 46, bunurile sechestrate sunt indisponibilizate. Cât timp durează executarea silită, debitorul nu poate dispune de aceste bunuri decât cu aprobarea dată, potrivit legii, de organul competent. Nerespectarea acestei interdictii atrage răspunderea, potrivit legii, a celui în culpă.

Art. 48. — Bunurile mobile sechestrate vor putea fi lăsate în custodia debitorului, a creditorului sau a altei persoane desemnate de organul de executare, ori vor fi ridicate si depozitate de către organul de executare.

Cel care primește bunurile în custodie va semna procesul-verbal de sechestrul.

În cazul în care custodele este o altă persoană decât debitorul sau creditorul, organul de executare îi va stabili o indemnizatie tinând seama de activitatea depusă.

Art. 49. — În cazurile în care nu au fost luate măsuri asiguratorii pentru realizarea integrală a creantei bugetare si, la începerea executării silitे, se constată că există pericolul evident de înstrăinare, substituire sau de sustragere de la urmărirea bunurilor urmăribile ale debitorului, sechestrarea lor va putea fi aplicată o dată cu comunicarea somatiei de plată.

Sechestrul prevăzut la alin. 1 se va aplica numai în temeiul autorizării date de instanța judecătorească competentă, dispozitiile referitoare la ordonanta presedintială din Codul de procedură civilă fiind aplicabile.

Art. 50. — În vederea valorificării, organul de executare este obligat să verifice dacă bunurile sechestrate se găsesc la locul mentionat în procesul-verbal de sechestrul, precum si dacă nu au fost substituite sau degradate.

Când bunurile sechestrate, găsite cu ocazia verificării, nu sunt suficiente pentru realizarea creantei bugetare, organul de executare va face investigatiile necesare pentru identificarea si urmărirea altor bunuri ale debitorului.

Despre cele constatate, organul de executare încheie un proces-verbal, declarând sechestrate, când este cazul, bunurile găsite cu prilejul investigatiilor făcute conform alineatului precedent.

Dacă se sechestrează si bunuri gajate pentru garantarea creantelor altor creditori, organul de executare va trimite si acestora câte un exemplar din procesul-verbal de sechestrul.

Art. 51. — Organul de executare care constată că bunurile fac obiectul unui sechestrul anterior va consemna aceasta în procesul-verbal, la care va anexa o copie de pe procesele-verbale de sechestrul respective. Prin acelasi proces-verbal vor declara sechestrate, când este necesar, si alte bunuri pe care le va identifica.

Bunurile prevăzute în procesele-verbale de sechestrul încheiate anterior se consideră sechestrate si în cadrul noii executări.

În cazul în care organul de executare constată că în legătură cu bunurile sechestrate s-au săvârșit infractiuni, va consemna aceasta în procesul-verbal si va sesiza de îndată organele de urmărirea penală competente.

Art. 52. — O dată cu aplicarea sechestrului, organul de executare face si evaluarea bunurilor sechestrate, prin organe sau persoane specializate.

Art. 53. — Dacă obligatia bugetară nu este achitată în termen de 30 de zile de la data încheierii procesului-verbal de sechestrul, se va proceda la valorificarea bunurilor sechestrate, cu exceptia situatiilor când, potrivit legii, instanța judecătorească a dispus desfiintarea sechestrului, suspendarea sau amânarea executării.

Bunurile sechestrate rămân indisponibilizate până la valorificarea acestora.

Art. 54. — Pentru a realiza executarea silită cu rezultate cât mai avantajoase, tinând seama atât de interesul legitim si imediat al

creditorului, cât și de drepturile și obligațiile debitorului urmărit, organul de executare va proceda la valorificarea bunurilor sechestrate într-una dintre modalitățile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare și care, față de datele concrete ale cauzei, se dovedeste a fi mai eficientă.

În sensul alin. 1, se poate proceda la valorificarea bunurilor mobile potrivit înțelegerii părților, prin vânzare în regim de consignatie, prin vânzare directă unui cumpărător sau la licitație, precum și în alte modalități admise de lege.

În termenul prevăzut la art. 53 alin. 1, debitorul poate proceda el însuși la vânzarea bunurilor sechestrate, cu acordul organului de executare, informându-l în scris despre propunerile ce și s-au făcut, indicând numele și adresa potențialului cumpărător, precum și termenul în care acesta din urmă se oferă să consemneze prețul propus.

Art. 55. — Pentru valorificarea bunurilor sechestrate prin vânzarea la licitație, organul de executare este obligat să aducă la cunoștință publică celor interesați, prin anunțuri în ziare de largă circulație, precum și prin afisarea anunțului privind vânzarea, la sediul său, al consiliului local în a cărui rază teritorială se află bunurile sechestrate, la locul stabilit de organul de executare pentru a face vânzarea, precum și în orice loc public. În anunțul privind vânzarea se vor menționa următoarele:

— data, ora și locul vânzării;

— bunurile care se vând;

— prețul lor minim, stabilit conform art. 52, de la care se porneste licitația.

Anunțul prevăzut la alin. 1 va cuprinde data afisării, semnătura organului de executare și stampila acestuia.

Publicitatea prevăzută la alin. 1 se va face cu cel puțin 10 zile înainte de data fixată pentru desfășurarea vânzării. Totodată, despre data, ora și locul vânzării vor fi înștiințati - debitorul, precum și custodele, dacă a fost desemnat în cauză.

Vânzarea se va putea face de îndată după sechestrarea bunurilor, dacă acestea sunt supuse degradării sau alterării.

Art. 56. — După adjudecarea bunului, adjudecatarul este obligat să depună imediat întregul pret, în numerar sau cu ordin de plată. În caz contrar, procedura vânzării prin licitație se va relua în termen de 3 zile, cheltuielile efectuate cu vânzarea fiind în sarcina adjudecatarului, dispozițiile art. 38 fiind aplicabile.

Despre desfășurarea licitației și rezultatul ei, organul de executare va întocmi un proces-verbal care va fi semnat de el, de debitor, când acesta participă la executare, sau de înlocuitorul acestuia, precum și de adjudecatarul cumpărător.

Organul de executare va elibera fiecărui cumpărător un document, care va cuprinde: organul emitent, data vânzării, numele cumpărătorului, indicarea bunurilor cumpărate și a pretului plătit.

Art. 57. — Dacă la primul termen de licitație nu s-a obținut cel puțin prețul de începere al vânzării, în următoarea perioadă de 60 de zile se va fixa încă un termen de licitație, la care acest pret va putea fi redus cu 10%. Dacă acest pret nu poate fi obținut, bunurile se pot vinde la cel mai mare pret oferit.

În cazul în care, după efectuarea procedurii prevăzute la alin. 1, bunurile mobile nu au fost valorificate, acestea se restituie debitorului, creanța bugetară urmând a fi stinsă prin una dintre modalitățile de stingere a creanței prevăzute de prezenta ordonanță.

Sectiunea a 3-a

Executarea silită a bunurilor imobile

Art. 58. — Bunurile imobile ale debitorului pot fi supuse executării silite, în afară de cazurile în care legea dispune altfel.

În cazul în care imobilul urmărit este situat în raza teritorială a altui organ de executare decât acela unde se află sediul sau domiciliul debitorului, se va proceda potrivit art. 27.

Organul de executare va întocmi un proces-verbal de identificare a bunului imobil supus executării, dispozițiile art. 46 aplicându-se în mod corespunzător.

Art. 59. — Cu 5 zile înainte de a se trece la executarea silită imobiliară, debitorului i se comunică o somatie care va cuprinde toate datele de identificare a imobilului urmărit, precum și mențiunea că s-a luat măsura înscrierii somatiei în evidențele de publicitate imobiliară.

O dată cu comunicarea făcută debitorului, somatia va fi trimisă organului competent în a cărui rază teritorială se află imobilul, pentru înscriere în evidențele de publicitate imobiliară. Dispozițiile art. 17 alin. 4 și 5 se aplică în mod corespunzător.

Art. 60. — Imobilele urmărite silit de către organele de executare se valorifică prin vânzare la licitație publică, vânzare directă sau alte modalități admise de lege. Prevederile art. 54 se aplică în mod corespunzător.

Art. 61. — Autoritățile care tin evidențele de publicitate imobiliară vor comunica organelor de executare, la cererea acestora, drepturile reale și alte sarcini care grevează imobilul urmărit, precum și titularii acestora, care vor fi înștiințati de către organul de executare și chemați la termenele fixate pentru vânzarea imobilului și distribuirea pretului.

Art. 62. — Creditorii debitorului, alții decât titularii drepturilor menționate la art. 61, sunt obligați ca, în termen de 30 de zile de la înscrierea somatiei în evidențele de publicitate imobiliară, să comunice în scris organului de executare titlurile executorii pe care le au pentru imobilul prevăzut în somatie.

Art. 63. — După comunicarea somatiei și în tot cursul executării silite, organul de executare poate numi un administrator-sechestr, dacă această măsură este necesară pentru administrarea imobilului urmărit, a chiriilor, arendeii și a altor venituri - obținute din administrarea acestuia, inclusiv cele referitoare la apărarea în litigii privind imobilul - respectiv.

Administrator-sechestrul poate fi numit creditorul, debitorul ori altă persoană fizică sau juridică.

Administratorul-sechestrul va consemna veniturile încasate potrivit alin. 1 la unitățile abilitate și va depune recipisa la organul de executare.

Când administrator-sechestrul este numit o altă persoană decât creditorul sau debitorul, organul de executare îi va fixa o indemnizație ținând seama de activitatea depusă.

Art. 64. — Evaluarea bunurilor imobile supuse executării silite se va face potrivit prevederilor art. 52.

Art. 65. — Vânzarea la licitație se tine la locul unde se află imobilul sau la locul stabilit de organul de executare, după caz.

Primul termen de licitație se va putea fixa numai după expirarea termenului de 30 de zile de la comunicarea somatiei la care se referă

art. 59.

Cu cel puțin 10 zile înainte de data fixată pentru tinerea licitației, organul de executare este obligat să aducă la cunostință celor interesați, prin anunțuri în ziare de largă circulație, precum și prin afisarea anunțurilor de vânzare pe imobilul scos la vânzare, la sediul său și al consiliului local în a cărui rază teritorială este situat imobilul, precum și la locul stabilit pentru tinerea licitației, dacă acesta este altul decât cel unde se află imobilul. Când se consideră necesar, publicitatea vânzării se poate face și prin orice alte mijloace de informare. Totodată, despre data, ora și locul licitației vor fi înștiințati și debitorul și - administratorul-sechestrului.

Anunțul de vânzare la licitație va cuprinde datele de identificare a imobilului și descrierea lui sumară, indicarea, dacă este cazul, a drepturilor reale și a celorlalte sarcini înscrise în evidențele de publicitate imobiliară care grevează imobilul, condițiile vânzării, prețul la care a fost evaluat imobilul, data, ora și locul vânzării, numele și domiciliul sau denumirea și sediul debitorului, precum și cele ale creditorilor urmăritori, titlul executoriu în temeiul căruia se face executarea, data afisării anunțului, semnătura și stampila organului de executare.

Oferta de cumpărare se va prezenta în scris organului de executare, însoțită de dovada plății sumei reprezentând 10% din valoarea imobilului.

În cazul în care adjudecarea nu s-a făcut în favoarea celui care a făcut oferta de cumpărare, acestuia i se va restitui suma depusă.

Pentru fiecare termen de licitație, ulterior celui prevăzut la alin. 2, se va face o nouă publicitate a vânzării.

Art. 66. — La termenul de licitație organul de executare va citi mai întâi anunțul de vânzare și ofertele scrise primite până la acea dată. Licitația va începe de la cel mai mare pret din ofertele scrise, dacă acesta este superior celui la care s-a făcut evaluarea potrivit art. 52, iar în caz contrar, ea va începe de la acest din urmă pret.

Dacă nu s-a obținut prețul la care s-a făcut evaluarea imobilului, se va fixa un nou termen, de cel mult 30 de zile, când licitația începe de la același pret.

În cazul în care imobilul nu a fost vândut nici la a doua licitație, se va fixa un al treilea termen de licitație, de cel mult 30 de zile, când imobilul poate fi vândut la cel mai mare pret oferit.

În condițiile și la termenele stabilite cu acordul organului de executare și, când este cazul, cu acordul creditorului care participă la urmărire pentru realizarea unei alte creanțe decât cea bugetară, cumpărătorii, persoane fizice, pot să plătească prețul în cel mult 12 rate lunare, cu un avans de minimum 50% din prețul de adjudecare a imobilului și cu plata unei dobânzi stabilite la nivelul dobânzii de referință a Băncii Naționale a României. Cu mpărătorii nu vor putea înstrăina imobilul decât după plata întregime a prețului.

Art. 67. — Organul de executare va întocmi un proces-verbal de licitație în care se va consemna rezultatul acesteia, arătându-se și modul în care s-a desfășurat.

Procesul-verbal de licitație se va semna de organul de executare și de cumpărător sau de reprezentantul împuternicit al acestuia.

Procesul-verbal de licitație se va preda cumpărătorului după achitarea integrală a prețului. Când vânzarea s-a făcut cu plata în rate, cumpărătorului i se va preda procesul-verbal după plata avansului din pret, stabilit în condițiile art. 66 alin. 4.

Procesul-verbal de licitație în care s-a consemnat vânzarea cu plata în rate se va transmite organului de executare coordonator și creditorului. Totodată, un exemplar al aceluiași proces-verbal va fi trimis organelor competente pentru înscrierea în evidențele de publicitate imobiliară a interdicției de înstrăinare a imobilului, până la plata integrală a prețului.

Procesul-verbal de licitație constituie titlu de proprietate pentru imobilul transmis, pe baza căruia se face transcrierea sau intabularea, după caz, la organele competente pe a căror rază teritorială este situat imobilul.

În cazul în care cumpărătorul, căruia i s-a încuviințat plata prețului în rate, nu plătește restul de pret în condițiile și la termenele stabilite, el va putea fi executat silit pentru plata sumei datorate, procesul-verbal de licitație constituind titlu executoriu.

Art. 68. — Dacă imobilul urmărit nu a putut fi valorificat prin vânzare la licitație, în condițiile art. 65—67, organul de executare va repeta procedura de licitație cel puțin o dată pe an în termenul de prescripție a dreptului de a cere executarea silită.

Cât timp, potrivit alin. 1, poate avea loc reluarea procedurii de licitație, se menține indisponibilizarea imobilului, dispusă potrivit art. 59 alin. 2. În aceeași perioadă, organul de executare, după caz, va putea lua măsura numirii, menținerii ori schimbării administratorului-sechestrului sau va putea proceda la valorificarea - imobilului în orice mod admis de lege.

Art. 69. — Procedura de executare silită a imobilului încetează în cazul în care acesta nu poate fi valorificat în nici una dintre modalitățile admise de dispozițiile legale.

După încetarea executării potrivit alin. 1, se vor lua măsuri de radiere a înscrisului ipotecare, precum și pentru îndeplinirea procedurii prevăzute de lege pentru stingerea creanței bugetare.

Sectiunea a 4-a

Eliberarea și distribuirea sumelor realizate prin executare silită

Art. 70. — Suma de bani realizată prin executare silită se eliberează creditorului, prin modalitățile de plată admise de lege, până la acoperirea integrală a drepturilor sale.

Dacă suma ce reprezintă atât creanța bugetară, cât și cheltuielile de executare, este mai mică decât suma realizată prin vânzarea la licitație, cu diferența se va proceda la compensare, potrivit art. 87, sau se restituie, la cerere, debitorului.

Art. 71. — În cazul în care executarea silită, de competența organelor prevăzute la art. 24, a fost pornită de mai mulți creditori sau când, până la eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executare, au depus și alți creditori titlurile lor executorii, aceste organe vor proceda la distribuirea sumei potrivit următoarei ordini de preferință, dacă legea nu prevede altfel:

- creanțele reprezentând cheltuielile de orice fel, făcute cu urmărirea și conservarea bunurilor al căror pret se distribuie;
- creanța reprezentând salarii și alte datorii asimilate acestora, pensii, ajutoare pentru incapacitate temporară de muncă, pentru prevenirea îmbolnăvirilor, refacerea sau întărirea sănătății, acordate în cadrul asigurărilor sociale de stat, precum și creanțele reprezentând obligația de reparare a pagubelor cauzate prin moarte, vătămarea integrității corporale sau a sănătății;
- creanțele rezultând din obligații de întreținere, alocații pentru copii sau de plată a altor sume periodice destinate asigurării mijloacelor de existență;

- d) creantele statului provenite din impozite, taxe si din alte obligatii fiscale stabilite potrivit legii, din contributi la bugetul asigurărilor sociale de stat, precum si la fondurile speciale;
- e) creantele rezultând din împrumuturi acordate de stat;
- f) creantele reprezentând despăgubiri pentru repararea pagubelor pricinuite proprietății publice prin fapte ilicite;
- g) creantele rezultând din împrumuturi bancare, din livrări de produse, prestări de servicii sau alte lucrări, precum si din chirii;
- h) creantele reprezentând amenzi cuvenite bugetului de stat sau bugetelor locale, după caz;
- i) alte creante.

Pentru plata creantelor care au aceeași ordine de preferință, dacă legea nu prevede altfel, suma realizată din executare se repartizează între creditori, proportional cu creanta fiecăruia.

Art. 72. — Dacă există creditorie, asupra bunului vândut, au drepturi de preferință conservate, în condițiile prevăzute de lege, la distribuirea sumei rezultate din vânzarea bunului, creantele lor vor fi plătite înainte de creantele prevăzute la art. 71 alin. 1 lit. g).

Creantele garantate prin gaj sau prin ipotecă, constituite asupra bunului urmărit, vor fi plătite din pretul acestui bun, chiar înainte de creantele prevăzute la art. 71 alin. 1 lit. b)—i) inclusiv, dacă restul bunurilor și veniturilor urmăribile ale debitorului asigură plata acestor din urmă creante. În caz contrar, plata fiecărei creante se va face potrivit ordinii de preferință stabilite de același articol.

Cheltuielile de judecată și dobânzile sau alte asemenea accesorii ale creanței principale prevăzute în titlul executoriu vor urma ordinea de preferință a creanței principale.

Art. 73. — În cazul vânzării bunurilor grevate printr-un drept de gaj, ipotecă sau alte drepturi reale, despre care a luat cunoștință în condițiile art. 50 alin. 4 ori ale art. 61, organul de executare este obligat să înștiințeze din oficiu pe creditorii favorabili cărora au fost conservate aceste sarcini pentru a participa la distribuirea pretului.

Creditorii care nu au participat la executarea bunurilor mobile pot depune titlurile lor executorii în vederea participării la distribuirea pretului, numai până la întocmirea de către organele de executare a procesului-verbal de distribuire a pretului.

Art. 74. — Eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silită se va face numai după trecerea unui termen de 15 zile de la data depunerii sumei, când organul de executare va proceda, după caz, la eliberarea sau distribuirea sumei, cu înștiințarea părților și a creditorilor care și-au depus titlurile executorii.

Art. 75. — După eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silită, organul de executare va întocmi de îndată un proces-verbal care se va semna de toți cei prezenți la aceasta.

Cel nemulțumit de modul în care se face eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silită poate cere organului de executare să consemneze în procesul-verbal obiectivele sale.

CAPITOLUL III

Contestatia la executare silită

Art. 76. — Cei interesați pot face contestație împotriva oricărei executări silite, fiecărui act de executare silită efectuat de organele de executare competente, precum și în cazul în care acest organ refuză să îndeplinească un act de executare în condițiile legii.

Contestatia poate fi făcută și împotriva titlului executoriu, în temeiul căruia a fost pornită executarea, în cazul în care acest titlu nu este o hotărâre dată de o instanță judecătorească sau de alt organ jurisdicțional și dacă pentru contestarea lui nu există o procedură care să prevadă posibilitatea ca o instanță competentă să se pronunțe asupra acestuia.

Contestatia se introduce la instanța judecătorească competentă potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă.

Art. 77. — Contestatia la executare se poate face în termen de 15 zile de la data când:

- a) contestatorul, din comunicarea somatiei sau din altă înștiințare primită ori, în lipsa acestora, cu ocazia efectuării executării silite sau în alt mod, a luat cunoștință de executarea ori de actul de executare pe care le contestă;
- b) contestatorul a luat cunoștință, potrivit lit. a), de refuzul organului de executare de a îndeplini un act de executare;
- c) cel interesat a luat cunoștință, potrivit lit. a), de eliberarea sau de distribuirea sumelor pe care le contestă.

Contestatia, prin care o terță persoană pretinde că are un drept de proprietate sau un alt drept real asupra bunului urmărit, poate fi introdusă cel mai târziu în termen de 15 zile după efectuarea executării.

Art. 78. — Până la judecarea contestației, instanța, la cerere, prin încheiere motivată, poate suspenda executarea silită.

O dată cu încuviințarea suspendării, contestatorul va putea fi obligat să depună o cautiune, dar nu mai mult decât suma ce reprezintă obligația bugetară pentru care se face executarea silită și cheltuielile de executare. La stabilirea cautiunii, instanța va ține seama de înscrisul constator al dreptului invocat de contestator, de starea solvabilității sale, de valoarea bunurilor supuse executării silite, de cuantumul sumei datorate, precum și de orice alte date ce interesează soluționarea contestației.

În cazuri urgente, președintele instanței, potrivit alin. 1, poate dispune suspendarea executării silite, fără citarea părților și fără depunerea unei cautiuni.

Art. 79. — La judecarea contestației, instanța va cita și organul de executare în a cărui rază teritorială se găsesc bunurile urmărite ori, în cazul executării prin poprire, își are sediul sau domiciliul tertul poprit.

Art. 80. — La cererea oricărei părți interesate, instanța poate decide, în cadrul contestației la executare, asupra împărțirii bunurilor pe care debitorul le detine în proprietate comună cu alte persoane.

Art. 81. — Instanța care a admis contestația, o dată cu desființarea executării, va dispune, prin aceeași hotărâre, să i se restituie celui îndreptățit suma ce i se cuvine din valorificarea bunurilor sau din reținerile prin poprire.

CAPITOLUL V

Înlesniri la plata obligațiilor bugetare

Art. 82. — La cererea temeinic justificată a debitorilor, Ministerul Finanelor, consiliile locale și ceilalți ordonatori principali de credite care administrează impozite, taxe, contribuții și alte venituri bugetare pot acorda:

- a) amânări si esalonări la plata impozitelor, taxelor si a altor obligatii bugetare;
- b) scutiri si reduceri de impozite si taxe , în conditiile legii;
- c) amânări, esalonări, scutiri sau reduceri de majorări de întârziere.

Esalonările la plată pot începe prin acordarea unui termen de gratie de până la 6 luni.

Pentru creantele bugetare pentru care s-au depus cereri de înlesniri la plată, executarea silită nu va fi pornită sau nu va fi continuată, după caz, până la data comunicării modului de solutionare a acesteia.

Prin ordin al ministrului finantelor, se vor stabili procedura si competentele de acordare a înlesnirilor la plata privind creantele bugetare administrate de Ministerul Finantelor. Ceilalti ordonatori principali de credite vor stabili, cu avizul Ministerului Finantelor, procedura si competentele de acordare a înlesnirilor privind plata sumelor ce se varsă la bugetele pe care le administrează acesti ordonatori.

Înlesnirile la plată pot fi acordate atât înaintea începerii executării silite, cât si în timpul efectuării acesteia.

Art. 83. — Pe perioada amânării sau a esalonării se datorează majorările stabilite si calculate potrivit dispozitiilor legale.

Art. 84. — Nerespectarea conditiilor si a termenelor în care s-au aprobat înlesnirile la plată atrage nulitatea acestora si executarea silită pentru întreaga sumă neplătită.

Art. 85. — Pe perioada pentru care s-au acordat amânări si esalonări la plata creantelor bugetare, cursul prescriptiei se - suspendă.

TITLUL IV

Dispozitii privind compensarea, restituierea,
scăderea pentru cauze de insolvabilitate
si anularea obligatiilor bugetare

Art. 86. — Se compensează sau se restituie plătitorului următoarele sume:

- a) cele plătite fără existenta unui titlu de creanță;
- b) cele plătite în plus față de obligatia bugetară;
- c) cele plătite ca urmare a unei erori de calcul;
- d) cele plătite ca urmare a aplicării eronate a prevederilor legale;
- e) cele de rambursat de la bugetul de stat, potrivit legii;
- f) cele stabilite prin hotărâri sau decizii ale organelor jurisdictionale sau administrative.

Art. 87. — Sumele plătite în plus se compensează după cum urmează:

- cu obligatii bugetare restante din anii precedenti;
- cu obligatii bugetare scadente din anul în curs;
- cu obligatii bugetare viitoare, numai la cererea plătitorului.

În sensul alineatului precedent, prin obligatii bugetare din anii precedenti se înțelege debitul provenit din impozite, taxe si alte venituri bugetare, precum si majorările de întârziere aferente.

Art. 88. — Compensarea sumelor se face de organul de specialitate competent, din oficiu sau la cererea plătitorului, în termen de 30 de zile, cu alte obligatii bugetare, indiferent de natura lor.

Art. 89. — Organul competent va înștiinta în scris pe plătitor despre măsura compensării, luată potrivit art.87, în termen de 7 zile de la data efectuării operatiunii.

Art. 90. — Rambursarea sumelor provenind din taxa pe valoarea adăugată si din accize, precum si restituierea taxelor de timbru si a altor venituri bugetare se fac conform prevederilor legale aplicabile în materie.

Art. 91. — Dreptul de a cere compensarea sau restituierea sumelor privind obligatiile bugetare se prescrie în termen de 3 ani de la data încheierii anului financiar în care a luat nastere dreptul la compensare sau la restituire.

Art. 92. — Organele de executare prevăzute la art. 24, în scopul realizării creantelor bugetare, pot conveni, potrivit legii, cu debitorul sau cu terte persoane juridice sau fizice, transmiterea sau stingerea obligatiilor bugetare legale.

Art. 93. — Obligatiile bugetare urmărite de organele de executare pot fi scăzute din evidenta acestora în cazul când debitorul respectiv se găseste în stare de insolvabilitate.

Procedura de insolvabilitate este aplicabilă în următoarele - situatii:

- a) debitorul nu are venituri sau bunuri urmăribile;
- b) când, după încetarea executării silite, pornite împotriva debitorului, rămân debite neachitate;
- c) debitorul a dispărut sau a decedat fără să lase avere;
- d) debitorul nu este găsit la ultimul domiciliu sau sediu cunoscut si, la acestea ori în alte locuri unde există indicii că a avut avere, nu se găsesc venituri sau bunuri urmăribile;
- e) debitorul a fost supus procedurii de reorganizare si lichidare judiciară care, potrivit legii, a fost închisă;
- f) când, potrivit legii, debitorul, persoană juridică, își încetează existenta în alt mod decât cel prevăzut la lit. e) si au rămas - neachitate obligatii bugetare.

Art. 94. — În cazurile când se constată că debitorii au dobândit venituri sau bunuri urmăribile după declararea stării de insolvabilitate, organele de executare vor lua măsurile necesare de redebitare a sumelor si de executare silită.

Art. 95. — În situatii deosebite, cum sunt calamități naturale, stare de necesitate si altele asemenea, la propunerea Ministerului Finantelor, Guvernul poate aproba anularea unor categorii de obligatii bugetare.

Art. 96. — În situatiile în care cheltuielile de executare pot fi mai mari decât obligatiile bugetare supuse executării silite, - organele Ministerului Finantelor pot aproba anularea debitelor respective.

TITLUL V

Prescriptia dreptului de a cere executarea silită

Art. 97. — Termenele de prescripție a dreptului de a cere executarea silită privind o creanță bugetară încep la data când, potrivit legii, se naste acest drept.

Art. 98. — Dreptul de a cere executarea silită a creanțelor bugetare se prescrie după cum urmează:

- a) în termen de 5 ani de la data nasterii dreptului de a cere executarea silită pentru creanțele bugetare provenind din impozite, taxe, alte contribuții stabilite potrivit legii, precum și din majorările aferente;
- b) în termen de 3 ani de la data nasterii dreptului de a cere executarea silită pentru alte creanțe bugetare decât cele prevăzute la lit. a), precum și majorările aferente.

Art. 99. — Termenele de prescripție prevăzute la art. 98 se întrerup:

- a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;
- b) pe data îndeplinirii de către debitor, înainte de începerea executării silită sau în cursul acesteia, a unui act voluntar de executare a obligației prevăzute în titlul executoriu ori a recunoașterii, în orice alt mod, a datoriei;
- c) pe data îndeplinirii, în cursul executării silită, a unui act de executare silită;
- d) pe data întocmirii, în condițiile prezentei ordonanțe, a actelor de constatare a insolabilității debitorului;
- e) în alte cazuri prevăzute de lege.

Art. 100. — Termenele de prescripție prevăzute la art. 98 se suspendă:

- a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;
- b) în cazurile și în condițiile în care suspendarea executării silită este prevăzută de lege ori a fost dispusă de instanța judecătorească sau de alt organ competent;
- c) cât timp amânarea sau esalonarea plății creanței bugetare are loc ca urmare a înlesnirilor la plată, dispuse prin lege sau hotărâre a Guvernului, precum și pe timpul amânării sau esalonării aprobate de organul competent;
- d) pe timpul cât debitorul s-a obligat să facă plata datoriei, conform angajamentului acestuia aprobat de organul competent;
- e) cât timp debitorul, cu rea-credință, își sustrage veniturile și bunurile de la executarea silită;
- f) în perioada prevăzută la art. 68 pentru realuarea executării silită.

Art. 101. — Sumele achitate de către debitor în contul unor obligații bugetare, după împlinirea termenului de prescripție, nu se restituie.

TITLUL VI

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 102. — Organul de executare este în drept ca, pentru creanțele bugetare datorate de comercianții, persoane fizice, și societăți comerciale, să ceară instanțelor judecătorești competente începerea procedurii de reorganizare și de lichidare judiciară, condițiile legii.

Art. 103. — Cererile prevăzute la art. 102 se vor înainta instanțelor judecătorești numai cu aprobarea Ministerului Finanțelor și sunt scutite de consemnarea vreunei cautiuni.

Art. 104. — În cazul în care asupra aceluși venituri ori bunuri ale debitorului a fost pornită executarea, atât pentru realizarea titlurilor executorii privind creanțe bugetare, cât și pentru titluri ce se execută în condițiile prevăzute de alte dispoziții legale, întreaga executare silită se va face potrivit dispozițiilor prezentei ordonanțe.

Art. 105. — Ministerul Finanțelor și organele sale teritoriale sunt scutite de taxe pentru cererile, acțiunile și orice alte măsuri pe care le îndeplinesc în vederea realizării creanțelor bugetare.

Art. 106. — Confiscările dispuse potrivit legii se aduc la îndeplinire de către organele care au dispus confiscarea, iar cele dispuse prin hotărâri judecătorești sau prin acte de urmărire penală se aduc la îndeplinire prin executorii judecătorești. Pedeapsa confiscării totale sau parțiale nu împiedică urmărirea bunurilor supuse confiscării pentru realizarea creanțelor de orice fel.

Art. 107. — Sumele în lei confiscate, precum și cele realizate din vânzarea bunurilor confiscate — mai puțin cheltuielile impuse de valorificare — se fac venit la bugetul de stat.

Mijloacele de plată în valută, confiscate, se depun la Banca Națională a României, contravaloarea acestora în lei urmând a se vira în contul bugetului de stat.

Art. 108. — Creanțele bugetare, altele decât cele pentru care executarea silită se efectuează de către organele Ministerului Finanțelor prevăzute la art. 24, se execută prin împuterniciți proprii ai organelor administrației publice centrale sau locale, după caz.

Art. 109. — În aplicarea prezentei ordonanțe, potrivit competenței prevăzute de lege, se vor adopta acte normative de aplicare, după caz, prin hotărâri ale Guvernului, ordine ale ministrului finanțelor, precum și prin hotărâri ale altor organe de specialitate ale administrației publice.

Art. 110. — Formularele necesare și instrucțiunile de utilizare a acestora, privind realizarea creanțelor bugetare, se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor.

Art. 111. — Funcționarii publici din cadrul Ministerului Finanțelor și al organelor sale subordonate, inclusiv persoanele care nu mai detin această calitate, sunt obligați să păstreze secretul asupra informațiilor pe care le detin, ca urmare a exercitării atribuțiilor de serviciu.

Informațiile referitoare la impozite, taxe și alte obligații bugetare ale plătitorilor pot fi transmise numai în următoarele situații:

- a) altor organe cu atribuții fiscale, în scopul realizării unor obligații ce decurg din aplicarea unei legi;
- b) unui organ din domeniul muncii și protecției sociale care face plăți de asigurări sociale sau alte plăți similare;
- c) autorităților fiscale ale altor țări, în baza unei convenții pentru evitarea dublei impuneri;
- d) autorităților judiciare competente, potrivit legii.

Organul sau autoritatea care primește informații fiscale este obligată să păstreze secretul asupra informațiilor primite.

Informații referitoare la plătitori pot fi transmise și unor organe sau autorități, altele decât cele prevăzute la alin. 2, care le solicită, dar numai cu consimțământul scris al plătitorului.

Nerespectarea obligației de păstrare a secretului fiscal atrage răspunderea potrivit legii.

Art. 112. — Prezența ordonanței se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă în măsura în care aceasta nu dispune altfel.

Art. 113. — Până la 31 decembrie 1996 nu se datorează majorări pentru impozite, taxe și alte venituri bugetare pentru care s-au acordat, în condițiile legii, esalonări sau amânări la plată.

Art. 114. — Executările silită în curs la data intrării în vigoare a prezentei ordonante se vor continua potrivit dispozițiilor acesteia, actele îndeplinite anterior rămânând valabile.

Termenele în curs la data intrării în vigoare a prezentei ordonante se socotesc după normele legale în vigoare la data când au început să curgă.

Art. 115. — Prezenta ordonanță intră în vigoare în termen de 90 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României.

Art. 116. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonante se abrogă: Decretul nr. 221/1960 cu privire la executarea silită împotriva persoanelor fizice a plății impozitelor și a taxelor - neachitate în termen și a creanțelor bănești ale organizațiilor socialiste, precum și cu privire la executarea confiscării, și H.C.M. nr. 792/1960 pentru aplicarea Decretului nr. 221/1960, cu modificările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 23 ianuarie 1996.

Nr. 11.

Data adoptării în Senat:

Data adoptării în Camera Deputaților:

Data promulgării: 01/23/96

Data intrării în vigoare: